

Uczta Baranka

t. i m. J. Blycharz

O - to Bo - ży Ba - ra - nek, swym Cia - łem kar - mi nas, po - i

Krwią peł - ną Bos - kiej sto - dy - czy; kto spo - ży - wa to Cia - ło i

pi - je Je - go Krew, w do - mu Oj - ca za - miesz - ka na wie - ki.

1. Spożywamy Ciało za nas włącznią ra - nio - ne, które jest bramą do Kró - le - stwa świa - tła;
i choć przebite bezwstydnie na krzy - żu, szczerze przed złem nas o - sła - nia.

2. Krwią Jego naznaczymy drzwi serc naszych,
by anioł śmierci nas ominął.
We Krwi tej zanurzymy nasze dusze,
a wzburzone fale życia nas nie pochłoną.

3. Ciało nieskazitelne, które nigdy się nie starzeje
i wypełnia duchem Bożego dziecięstwa.
W skromności swej skryte pod postacią chleba,
w szaleństwie miłości całe nam oddane.

4. Krew Jego jest morzem miłosierdzia,
które niech nigdy nie rozstąpi się przed nami.
Niech nas obmyje i uświęci,
wiecznemu szczęściu przysposobi.

5. Pokarm, co jedzącego w siebie przemienia,
napój, który gasi pragnienie je wzbudzając.
Uczta o stole zastawionym obficie,
Miłość darmo dana, chcąc w nas zamieszkać.